

Konventionens Tavshed antages, at Reglerne om Reklamation i § 26, 2. og 3. Stk., og § 27 og om Forældelse i § 29 som særlige Beskyttelsesregler for den ansvarlige er uanvendelige i Tilfælde af Forsæt eller grov Uagtsomhed. Det skal endnu kun betones, at Følgen heraf ikke er, at Forholdet i her omhandlede Henseende bedømmes efter dansk Rets almindelige Regler; det er med de anførte Begrænsninger stadig Udkastets Regler, der skal anvendes, hvilket har Betydning, hvor disse stiller Befordreren *daarligere* end efter almindelig gældende Ret, saaledes med Hensyn til Bevisbyrden.

ad § 26.

I denne Paragraf, der gengiver Konventionens Art. 26, 1.—3. Stk., og som kun omhandler Befordring af (indskrevet) Rejsegods eller Gods, fastsætter 1. Stk., at Modtagelse af Godset uden Forbehold fra Modtagerens Side skaber Formodning for, at det er udleveret i god Stand og i Overensstemmelse med Befordringsdokumentet. Skal denne Præsumption undgaas, er det ikke tilstrækkeligt, at der tages Forbehold, men det maa yderligere kræves, at Forbeholdet tages som i Paragraffens 3. Stk. angivet, altsaa ved Paategning paa Befordringsdokumentet eller i øvrigt i skriftlig Form.

Under alle Omstændigheder tilstedes dog Modbevis ført, saafremt Modtageren blot holder sig Fristerne i § 26, 2., jfr. 3. Stk. (se dog § 27), efterrettelig.

Efter § 26 er han, naar det ikke drejer sig om Totaltab, hvor Spørgsmaalet om Reklamation ikke opstaar, men han vil paaberaabe sig, at Godset er beskadiget eller delvis gaaet tabt, eller at det er kommet for sent frem, pligtig at reklamere i den i § 26, 3. Stk., angivne Form, saaledes at Meddelelsen om det paaberaabte Forhold skal være *afsendt* inden en Frist, der regnes fra Modtagelsen. Naar Fristen ved Forsinkelse er fastsat til fjorten Dage mod tre og syv Dage ved Beskadigelse henholdsvis af Rejsegods og Gods, beror dette paa, at Modtageren findes at have et rimeligt Krav paa forinden Reklamationen at kunne

faa fastslaaet ved Brevveksling eller lignende, hvorvidt hans egen eventuelle Medkontrahent, f. Eks. en Køber, vil paaberaabe sig mulig Forsinkelse over for ham.

ad § 27.

Her fastsættes i Overensstemmelse med Konventionens Art. 26, 4. Stk., den Virkning af en forsømt Reklamation, at ethvert Krav mod Befordreren normalt bortfalder. Dette gælder dog ikke, hvor Skaden er foraarsaget under de i § 25 anførte Omstændigheder, foran S. 25; at § 27 udtrykkeligt fastslaar, at Retten mod Befordreren bevares uanset manglende Reklamation, naar han har handlet svigagtigt, faar heretter blot Betydning, hvor Skaden er *forvoldt* ved *simpel* Uagtsomhed af Befordreren eller hans Folk i deres Tjeneste, men hvor dens Indtræden *svigagtigt fordølges*.

En Regel svarende til Konventionens Art. 27, der er indsat efter Ønske fra engelsk Side, er som selvfølgelig efter dansk Retsopfattelse ikke optaget i Udkastet.

ad § 28.

Ved den her optagne Værnetingsbestemmelse fastsættes dels de danske Domstoles internationale Competence, hvor det drejer sig om international Luftbefordring, og dels, i *hvilken* Retskreds her i Landet Sag kan rejses; i sidstnævnte Henseende bemærkes, at det alene er den lokale Afgrænsning, der foretages; om Sagen bør behandles ved Underret eller Landsret, eventuelt Sø- og Handelsretten, maa afgøres efter de almindelige Regler i Lov om Rettens Pleje, jfr. Bekendtgørelse Nr. 250 af 1. Oktober 1932.

Er herefter en dansk Domstol kompetent, bliver *lex fori* at anvende, ikke blot — hvad der tør anses for selvfølgeligt, jfr. Konventionens Art. 28, 2. Stk. — med Hensyn til Rettergangsmaaden, men ogsaa, for saa vidt de materielle Regler — her altsaa Bestemmelserne i nærværende Udkast — angaar, alene med Undtagelse af Udkastets § 24, jfr. § 33 og Bemærkningerne ovenfor ad § 24.

Disse Regler om Værneting og om den